

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

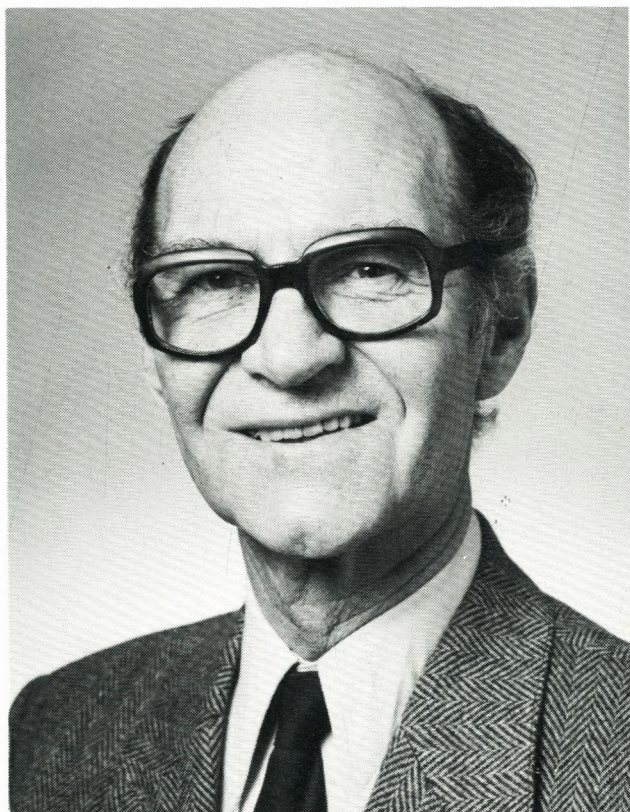
SORANER - *bladet*

Månedsskrift for Soransk Samfund

September

Årgang 75 . Nr. 7

1990

Niels K. Hermansen, 7/2 1922 – 7/7 1990

Professor Niels K. Hermansen, der afgik ved døden den 7. juli 1990, indtrådte i 1973 i direktionen for Stiftelsen Sorø Akademi.

I de forløbne 17 år har han med sagkyndig indsigt og stor forhandlingsevne ydet en uvurderlig indsats i arbejdet på at genskabe fundamentet for Sorø Akademi.

Han var student fra skolen (1942) og omfattede Sorø Akademi med dyb kærlighed og taknemmelighed.

Hermansens menneskekundskab og humor har præget samarbejdet i direktionen, der ved hans bortgang har mistet en god og trofast ven.

Niels Thye.

23. AUGUST TIL 29. SEPTEMBER 1990.

PIERRE ALECHINSKY MALERIER 1964-1989

Pierre Alechinsky har i en menneskealder sat sit præg på den internationale kunstscene, og meget få kunstnere har som han haft evnen til stadig at forny og udvikle sig. Vi har med denne udstilling ønsket at vise karakteristiske eksempler herpå.

Indtil midten af 60'erne arbejdede Alechinsky hovedsagelig med olie på lærred, og udstillingen omfatter enkelte malerier fra denne periode.

Siden midten af 60'erne har Alechinsky næsten udelukkende arbejdet med akryl på papir, opklæbet på lærred, og fra perioden omkring 1970 viser vi bl.a. det store maleri »International Park«, som hører til blandt de betydeligste fra perioden. Udstillingen omfatter yderligere tre væsentlige malerier fra denne periode.

Sidste sommer vendte Alechinsky for en tid tilbage til at arbejde med olie på lærred, og også fra denne periode er vi glade for at kunne vise en række eksempler.

LUISE OG JENS FAURSCHOU

August 1990

GALLERI FAURSCHOU

ST. STRANDSTRÆDE 21 · DK 1255 KØBENHAVN K.
TELEFON 45 / 33 91 41 31 · TELEFAX 45 / 33 91 11 86

ÅBNINGSTIDER: TIRSDAG-FREDAG: 11-18 · LØRDAG: 11-14

Rektors dimissionstale

Kære studenter!

På en måde misunder jeg jer og jeres generation.

Det skal jeg begrunde nærmere om lidt. For selvfølgelig er der ikke grund til at misunde jer og jeres generation alt.

Jeg misunder jer selvfølgelig ikke adgangsbegrænsningen, som tvinger jer til at betragte jeres studievalg taktisk og defensivt. Det hedder jo stadig - desværre: »Hvor kan jeg komme ind?«, og ikke længere: »Hvad vil jeg være - og hvad egner jeg mig til?«. Mange gode ressourcer spildes på den nuværende »blindsorteringsordning« til de videregående uddannelser. **Nej, det misunder jeg jer bestemt ikke.**

Som én, der blev født for godt 50 år siden i en mørk tid lige før besættelsen, men voksede op i en tid, der blev lysere og lysere, tilhører jeg forældregenerationen, som er verdens mest forkælede generation, som i vid udstrækning fik mulighed for at få en tilværelse på egne præmisser. Generationen stillede krav til samfundet, fordi man var vant til, at kravene blev indfriet. Det er jeg bange for, at jeres generation vil have sværere ved at opnå, fordi mulighederne er blevet så få. Når det er svært at få så elementære ting som en bolig, en uddannelse og et arbejde, så er det næsten umuligt at få en tilværelse på sine egne præmisser, at formulere, hvad man egentlig vil med sit liv, og hvad man vil med omgivelserne.

Vi kunne fravælge en række af livets goder - for ombestemte man sig - kunne man altid opnå dem alligevel. Man kunne vælge en uddannelse, man helst ville have, for lykkedes den ikke, kunne man altid gøre det fornuftige bagefter. Valgene oplevedes ikke som definitive. Der skulle *nok* arbejdes for det, og det gjorde mange af os, men til gengæld *nyttede* det. Og den sikreste vej til de mange muligheder var uddannelse.

Det lærte vi jer.

I tog mod rådet. I og de fleste andre unge har jo søgt uddannelse i en grad, der al-

drig før er set. Men for mange har verdensbilledet jo ikke holdt sig!

En af de ting, der er gået galt er, at vi i Danmark har mange unge mennesker i 20'erne, der ikke har fået en uddannelse, som er på bistandshjælp, og som måske ikke har mange andre udsigter end førtidspension. Det har skabt et stort socialt problem, som der ikke er nogle nemme løsninger på. Selv om der her i foråret er truffet nogle politiske beslutninger til forbedring af disse forhold, så er de jo ikke løst med dem.

Jeg tror, den eneste redning er, at de kommer i arbejde. Men hvordan man får skabt virkelighedstro beskæftigelsesprojekter, er et af de store problemer i vores samfund. Ren beskæftigelsesterapi løser ikke det oprindelige problem, at der er nogle mennesker, der er skilt ud, som ikke kan bruges. Måske kommer vi til at genindføre en række af de servicefunktioner, vi har bortrationaliseret.

De problemer misunder jeg ikke jer og jeres generation. Men jeg misunder jer det opbrud, som vi alle har oplevet her ved indgangen til 90'erne, som jeres generation i særlig grad får til opgave at forme og virkeliggøre.

Vi har været vidne til et veritabelt opbrud i de øst- og centraleuropæiske lande. 1989 var et revolutionsår - på flere måder. Tempoet i udviklingen har været så enormt, at mange er blevet overraskede over den styrke, hvormed kræfterne er blevet sluppet løs.

Når man ser tilbage, er der mange skæringsdatoer. En af dem er den 9. november 1989 - den dag, der gik hul på Berlinmuren.

Vi er gået ind i 90'erne med nogen ængstelse, men med megen glæde og store forventninger. Et frit og frodigt Europa har åbnet sig for os. Fuldt af muligheder.

Tænk på den perlerække af byer, der genopstår for os som levende medspillere, kulturelle kraftkilder: Warszawa, det hele Berlin, Prag, Budapest, Beograd, Sofia og forhåbentlig Bukarest. Men vi skal ikke glemme, at *det er osteuropaerne, der har*

givet os denne fantastiske gave. Hvilket eventyr og hvilke muligheder har I ikke, kære venner?

Jeres forældre troede, de oplevede et opbrud i 60'erne. Det gjorde de ikke! Det der skete i 60'erne og 70'erne var jo blot, at man slog døre ind, hvor hængslerne var rustne. Det Europa, som I vil opleve som jeres, er ikke som jeres forældres, men mere som jeres bedsteforældres!

Vi lever i en opbrudstid, som måske i et historisk perspektiv kan blive lige så dramatisk som folkevandringernes eller Reformationens. I Vesteuropa oplever vi, at grænser bliver nedbrudt, og at folk samles på en ny måde på et økonomisk og efterhånden også et politisk grundlag. Og samtidig ser vi i Østeuropa, at statssamfund og statsorganisationer går i opløsning. Vi oplever instabilitet og nye grænsedragninger, som vender op og ned på alting. Og det er både spændende og ganske foruroligende. Det går så utroligt stærkt, og man kunne forstille sig, at der ikke skal ret meget til, før udviklingen kommer ud af kontrol. Det er ikke i dag umuligt at forestille sig f.eks. hungersnød i Polen eller Sovjet, og det kunne få katastrofale følger.

Der ligger også mange positive muligheder i det opbrud, vi oplever. På verdensplan kommer vi nok til at opleve mange flere små nationer, og hvis man kan forestille sig en verden, hvor nationalismen ikke er aggressiv, og hvor der foregår internationale udvekslinger og samhandel, så vil det være en spændende verden at leve i med mange muligheder for alle.

Fremtiden er blevet meget mere spændende end den har været i mange år.

Med opbruddet i øst er situationen pludselig meget åben. Ikke nødvendigvis for det gode, ikke nødvendigvis for det dårlige, men åben og spændende. Og der er store problemer forude. Det er trods alt første gang, at man bevidst omstiller samfund fra planøkonomi til markedsøkonomi.

Opbruddet i Øst er hos mange i Vesten modtaget med slet skjult selvtilfredshed

og hoveren over socialismens sammenbrud. Som om det er en bekræftelse på, at herovre hos os er alt i orden. Vi bør ikke bruge de folkelige opbrud i Øst som en anledning til at beruse os i selvtilfredshed.

Vi har på TV set øst- og vesttyskere dunke hianden i ryggen af glæde over genforeningen, men nu ser vi desværre også, at de begynder at dunke hinanden i hovederne.

Men selvfølgelig er der grund til at fejre de forandringer, som følger det moralske sammenbrud i de diktatoriske stater i øst.

Der er dog også grund til at fejre de krav om forandringer, der er opstået og fremsat i vores del af verden. Forandringer, som vestlige øjne, der har været fikserede på forandringerne i den østlige verden ikke har bemærket nødvendigheden af.

Ligesom Marx's og Lenins ideer er blevet besejret af omstændighederne, således er det også sket for de ideologier, som er udtænkt af folk som Adam Smith, David Ricardo, Alfred Marshall og Herbert Spencer.

Vi i den vestlige verden må have mod til at se, at vor høje levestandard er i dyb historisk sammenhæng med den kendsgerning, at langt over halvdelen af menneskeheden endnu lever på og under et eksistensminimum og, at vi i høj grad har medansvar for de globale miljøproblemer.

Vi må stadig yde støtte til en kamp for at udligne forskellen mellem rige og fattige lande. Man kunne godt frygte, at bistanden vil blive givet til dem, der står vesteuropæerne nærmest, og at afrikanerne bliver glemt. Det er et faktum, at den tredie verdens lande er meget langt nede på dagsordenen.

Dette er udfordringer til os alle, men især til jeres generation:

En ny verden, et nyt stort Europa, hvor det såkaldte indre marked blot er et lille skridt på vejen til et Europa som ny stormagt.

Jo, der er grund til at have store forventninger til det, der foregår i Europa lige nu, og det, der tænkeligt kommer til at ske.

Perspektiverne stiller store udfordringer og store muligheder til det danske samfund. Det er blevet hævdet, at rammerne for det danske samfunds udvikling i de næste 20-30 år bliver fastlagt i denne tid.

Danmark har i dette århundrede været et meget stationært samfund. Et lille fredeligt land, hvor brydningerne udefra ikke rigtigt kunne mærkes. Og nu bliver vi pludselig hvirvlet ind i noget, som vi slet ikke kan overskue. De flygtninge- og indvandrerproblemer (hvis man overhovedet *kan* kalde det problemer), vi har oplevet på det senere, er formentlig bare begyndelsen på en periode, hvor vi skal lære at leve med det faktum, at det danske samfund ikke fortsat kan eksistere under en osteklokke, men må finde en plads midt i en meget turbulent verden.

Vores største opgave i den kommende tid er at finde vores fodslag i en verden i opbrud, at være vores egen samfundsform bekendt og få den til at holde i fremtiden. Igennem de sidste 100 år har man i Norden og Danmark opbygget en meget sympatisk samfundsform, »den nordiske model« eller »kapitalisme med menneskelige trafikregler« eller hvad man nu vil kalde den. I de kommende år skal vi passe på, at vi ikke ud fra rent markedsøkonomiske betragtninger tilsidesætter nogle menneskelige behov, der ikke altid trives i markedsøkonomien. Vores hovedproblem nu er, om vi fortsat kan bevare den meget fine balance, som den nordiske model bygger på, så vi kan bevare en anstændig kulturudvikling også under et meget voldsomt markedsøkonomisk pres som delvis kommer udefra.

Ret beset har Danmark meget at byde på. Derfor skal vi lære at komme bedre overens med os selv, thi et stort problem for Danmark og danskerne er, at vi opfatter alt, hvad der kommer udefra som en trussel. Vi er indadskuende og selvtilstrækelige og mest optagne af vore egne selvskabte problemer. Den tankegang duer ikke i internationaliseringens og vidensspredningens tidsalder. Det er blevet en teknologisk umulighed at leve under

en åndelig osteklokke. Vi har allerede set, hvad der er sket i Østeuropa, hvor friheden i allerhøjeste grad er et produkt af informationsteknologien og vidensspredningen. Præcis de samme præmisser gælder for Danmark, og jo mere vi forsøger at fastholde vor osteklokke, jo større problemer vil vi få.

Derfor er det nødvendigt for os at tage aktivt del i den internationale udvikling fremfor at fortsætte den navlebeskuende selvcentrering. Det gør vi bedst ved at deltage i det europæiske samarbejde på nogle fornuftige vilkår, ikke nødvendigvis fordi EF er godt, men fordi det er instrumentet for internationaliseringen i Europa. Danmark har ingen anden mulighed end at gå ind i den europæiske integrationsproces og få det bedst mulige ud af det.

Vi kan roligt gøre det med selvtilid.

På en international rangliste over de lande, et repræsentativt udsnit af 10.000 fremtrædende erhvervsledere har størst tillid til, er Danmark placeret som nr. 6. Baggrunden for den flotte placering er primært udviklingen i Østeuropa. Det internationale panel af forretningsfolk vurderer, at Danmark med sin position er en af de nationer, som har de største muligheder for at drage fordel af den tyske genforening. Vi ligger her i smørhullet. Det internationale forretningsmiljø har tillid til, at Danmark har gode potentielle muligheder for at skabe ny vækst og fremgang.

Det skal I udnytte, så:

I kære venner må stille krav til politikerne – krav til dem om at turde træffe store beslutninger, som tager udgangspunkt i, at Danmark har skiftet placering på Europakortet. Vi ligger – efter udviklingen i Østeuropa – ikke længere i periferien, men i centrum for en fremtidig vækst i den vestlige del af Østersøen, Baltikum, Sverige, Finland, Norge og EF. Vi må væk fra janteloven, vi må tænke visionært og se stort på småtingene.

Alt det er udfordringer til jeres generation især!

Det stiller krav til jer, og det kræver arbejde og offervilje.

Lige så lidt som det var rimeligt, at den forrige generation bare stillede krav til samfundet, lige så galt er det, hvis I, den næste generation skubber ansvaret fra jer. Lad være med at falde i den grøft, hvor I siger: »Det er samfundets og mine forældres skyld at det ikke går mig godt«. *Man er først et modent menneske når man tager ansvaret for sit eget liv.*

Tiden er ikke til magelighed, vanetænkning og hygge i smug.

Brug jer selv og husk I får ikke noget foræret. Gør noget sammen med andre.

Følgende digt af H.V. Kaalund illustrerer – som kun digteren kan – utroligt godt, rammende og smukt, hvad jeg har prøvet at sige til jer i dag, digtet lyder som følger:

»Var livet en dans på roser,
mon alt da var bedre end nu?
hvis ej der var noget at kæmpe for,
hvad var da vel jeg og du?

Kamp må der til, skal livet gro,
ej kamp blot for dagligt brød,
men kamp for frihed i liv og tro
thi evig stilstand er død!

Og derfor elsker jeg verden
trods al dens nød og strid,
for mig er jorden skøn endnu,
som i skabelsens ungdomstid.

Held og lykke allesammen og hjertelig tillykke med jeres eksamen.

Erling Kristensen

Fra Tugtens Tid

Udgivelsen er udsat til 4. oktober!

Udgivelsen af »Fra Tugtens Tid« bliver desværre forsinket en måned, idet der opstod klumper i sætteriet på grund af ferieafvikling. Da udgivelsen jo skal finde sted ved et ordentligt soransk arrangement, rykker vi den frem til *oktoberfrokosten den 4. oktober*.

Der har i foromtalen af »Fra Tugtens Tid« være fokuseret meget på det ældre stof, det 'historiske'. Men man behøver ikke at være hverken 80- eller 120-årig for at finde stof fra ens egen tid i bogen; for eksempel er den yngste afbildede *Peter Lind*, S 1965. Og det er i det hele taget ikke den ringeste del af bogen, der handler om tiden efter 2. verdenskrig.

Jens Dreyer, S 1949 og journalist ved Københavns Radio, skriver bl.a. om de fire Sorø-hjem - pensionaterne i byen, Vænget, Hovedbygningen og Gymnasiet - og om de omgangsformer mellem de inspektionshavende og elever, der voksede frem under de vilkår. Man ærgrer sig næsten over at være gået glip af »Vænget«, men der er nok ikke mange, der savner »Korsgangen« . . .

Jan Stage, S 1956, forfatter og journalist, skriver om de tidlige halvtredserere: om tiden, der var grå og begivenhedsløs, om skolen, der var i en venteposition, om drengene og pigerne på deres (manglende) forhold til hinanden, og om rektor Højby - en loyal og forstående kritik og et rimeligt troværdigt bud på, hvad det var, der gik skævt for ham.

Gunnar Hoydal, S 1960, forfatter og stadsarkitekt i Tørshavn, giver et medrivende, næsten ekspressionistisk udtryk for de færøske elevers længsler og trængsler på Sorø i nogle mareridtagtige sekvenser om sovesalsdrømme og klipning af (sorte) får; og han viser, hvad det var for nogle holdninger blandt elever, lærere og borgere i Sorø, Højby var oppe imod.

Bogens sidste tekst er skrevet af *Jesper Maarbjerg*, S 1962 og administrationschef i Københavns kommunes pleje-

»Fra Tugtens Tid«
af Per Salling til favor pris 250,-
Bestillingsfristen udsat til 1. oktober.
Kupon i juni nr.

hjemseadministration. Med ham er vi oppe i 'nutiden' i den forstand, at han skildrer indflytningen på Ny Alumnat og opbygningen af de omgangsformer, der (bortset fra præfektssystemet) endnu præger livet her: individualismen, medbestemmelsen og balancen mellem privatliv og fællesliv.

Alt i alt: Da jeg jo ikke selv har skrevet bogen, synes jeg godt, at jeg som dens første læser kan tillade mig at konstatere, at den er *fantastisk* god!

Per Salling.

Uddelte legater ved dimissionen 1990

Det Lyngbeckske Soranerlegat tildeltes følgende:

Ole Kjærulff (S 84), Michael Laursen (S 87), Jacob Birkedal Nielsen (S 88), Mette Birkedal Nielsen (S 86), Henrik Søgaard Olsen (S 87), Allan Rosengren Petersen (S 85), Jøhnnny Petersen (S 87), Pia Petersen (S 87), Camilla Ralkov (S 89), Peter Rasmussen (S 84), Ole Toft (S 84), Lone Wulff (S 86)

og først fra januar 91)

Peter Bjersing (S 87), Niels Bo Christensen (S 87), Cecilie Bytoft Hansen (S 86), Jacob Hoffman Bang (S 87), Berit Johansen (S 87).

Desuden har legatet ydet støtte til Kunstudvalget ved Sorø Akademis Skole. Per Sallings antologi: *Fra Tugtens Tid, Skolekomedien, »Sic«* og cricketklubben Soranerne i henhold til fundatsen.

Skolens øvrige legater tildeltes følgende studenter:

Rektor Raaschou-Nielsens Mindelegat for en god soraner til Thomas Kirkeskov, 3.z.

200 raske gamle Soraneres Legat til Lars Therp, 3.z., Jacob Vejlemand, 3.y., Per Kristiansen 3.y.

Sorø Kommunes Jubilæumslegat til Mette Larsen, 3.x., Helle Wagner Hansen, 3.u.

Privatbankens Legat til Jakob Dige Pedersen, 3.z., Christian Hjortkjær, 3.b.

Den store Sorøbog blev i år tildelt to studenter, da de begge havde fået højeste gennemsnitskarakter. Det var *Jens Tue Johannesen* og *Steen Lyders Larsen*.

Til minde om Steffen Johansen (S 40)

Rektor Erling Kristensen har fra en anonym giver modtaget et stort beløb, der efter giverens ønske skulle tilfalde en student, der har vist gode karakteregenskaber, ydet en særlig indsats eller har brug for en opmuntring.

Beløbet er skænket til minde om *Steffen Johansen (S 40)*, elev og alumne på Sorø Akademis Skole, der i år ville have kunnet fejre 50 års studenterjubilæum. Han gik ind i sin fars firma og kom tidligt med i modstandsbevægelsen, hvor han ydede en stor indsats. Den 6. november 1943 blev han skudt ned bagfra af den berygtede terrorist Henning Brøndum. Efter krigen blev hans lig fundet i Ryvangen, og han ligger nu begravet i Mindelunden der. Hans navn er med på mindetavlen på Stengangen, og hans nekrolog findes i *Soranerbladet* for juli 1945.

Beløbet blev tildelt *Kitt Vest Jensen 3.b.*

Translokationen og dimissionen i Sorø kirke

er efterhånden blevet så talrigt besøgt af ældre og yngre jubilarer og tidligere elever, at pladsen er trang, og kirken er stuvende fuld. Rektor udtrykte sin glæde over de tidligere elevers trofasthed mod deres gamle skole. I øvrigt forløb højtideligheden som sædvanligt.

Fyens Billedhuggerværksteder

19 skulpturer udstilles i Akademihaven ved Ingemanns Hus, i august-september.

En idé til søndagsturen?

Et hjørne af Holbergs bibliotek - og af mit

Af professor, Dr. phil. F. J. Billeskov Jansen.

I sin 240. Epistel sammenligner Holberg to Privatbogssamlinger. Den ene har Bøgerne i streng Orden og altid i Indbinding; i den anden staar de skødesløst opstillede og i Bind, der slet ikke svarede til Indholdet. Holberg har i denne skæmtsomme Opsats karakteriseret Prydbiblioteket og Brugsbiblioteket. Hvor han taler om det første Biblioteks Ejer, »N. N.«, rammer han den moderne Bibliofil: »Han selv ømmes ved at røre ved nogen Bog; hvorudover de alle see ud, som de nyeligen vare komne fra Bogbinderen. Da jeg vilde udtage en Bog, bad han mig at tøve lidet, løb hen for at hente sine Handsker, paa det at han ikke skulde røre dem med blotte Hænder«. Og sine Sympatier for det uordentlige, men nyttige Biblioteks Ejer, »Theodorus«, lægger han ikke Skjul paa; Ep. 240 slutter saaledes: »ligesom mange strømme til N.N. for at see Bibliotheket, uden at tale med Manden; saa søge mange Theodori Huus, for at tale med Manden, uden at see Bibliotheket, hvilket er udi ingen Estime«.

Bibliofil, det kan man kalde den, der samler for at samle. Hans Bogsamling har sit Formaal i sig selv, Maalet er: Fuldstændighed og Fejlfrihed; Samlingen skal gøres komplet, Eksemplarerne ombyttes til de er perfekte. Samlingens Omraade var vel oftest bestemt af en Forkærlighed for denne Forfatter, Genre eller Tidsrum, men for den sande Bibliofil er disse indholdsbestemte Motiver trængt tilbage af den ublandede Samlermani, hvori ofte indgaar en næsten professionel Ømhed for Bogens typografiske Udstyr: det, man bebrejder den saglige Theodorus, at han ikke ved, at »fast alle Literati nu omstunder mest reflectere paa Bøgenes Form, det er, paa Charactererne (d. v.s. Typerne), Papiret og Kobberstykkerne«.

Men lader det sig aldrig gøre at forene Samletrangen med det praktiske Behov? Jo, det sker, og da vistnok hyppigst blandt Filologer og Litteraturhistorikere, for

hvem en hvilken som helst Bogs Nærværelse kan faa filologisk eller litteraturhistorisk Betydning. Jeg har igennem en god halv Snes Aar samlet med Samlerens rene Lidenskab, men for at tjene den rene videnskab. Jeg har fundet et Jagtdistrikt, hvor hvert Stykke nedlagt Vildt er Næring for Jægeren.

Jeg samler paa Holbergs Bøger. Nu ved jeg godt, at det for Bibliofiler og Bibliografer betyder de Bøger, Holberg har skrevet. Originaludgaver, Optryk o.s.v. Sammenlign Serien med »Kaj Munks Bøger« og »Nis Petersens Bøger«. Og talrige er de Samlere, der har specialiseret sig i Holberg-Udgaver og Litteratur om Holberg. Men jeg synes, det er morsommere, om Grundtvigs og Kierkegaards Bøger maa betyde deres Bogsamlinger, saaledes som vi – i det store og hele – kender disse fra Auktionskataloger. Holbergs Bøger det er for mig dem, Holberg har ejet og benyttet til studier.

Om Holbergs Bibliotek ved vi, at han testamenterede det til Sorø Akademi, og at det blev tilintetgjort ved Akademiets Brand i 1813. Det er altsaa ikke muligt at lægge Haand paa de Eksemplarer, som Holberg har haft. Derimod kan man i en mængde Tilfælde bestemme, hvilken Forfatter Holberg læser og citerer, og i hvilken udgave han har haft dem.

Da Sorø Akademi brændte, var man ved at trykke en Fortegnelse over Bogsamlingen; 1. Del heraf er bevaret, indeholdende værker indenfor Teologi, Filologi og Jura. Ved de bøger, der var skænket Biblioteket, er Giverens Navn tilføjet. Desuden har man bevaret to Bogauktionskataloger fra 1732, hvori man ved hvert Værk i Haanden har tilføjet Køberens Navn og Auktionsprisen. Af disse to Kilder, de ufuldstændige Bibliotekskataloger og de to Auktionskataloger, har Holbergianeren Chr. Bruun udtaget Materiale til en »Fortegnelse over en Del af Ludvig Holbergs Bibliothek«, 1869, en

lille Bog, der blev trykt i kun 100 Eksemplarer, og som i sig selv er lidt af en Sjældenhed. Det begyndte da med, at jeg i en Besvarelse af Universitetets Prisopgave for 1935, om Holbergs litterære kilder, gjorde systematisk Brug af Bruuns Liste. Overalt hvor det lod sig gøre, sammenholdt jeg Holbergs Originalværker med de Tekstbilleder, han har haft for sig, naar han benyttede litterære Kilder. Drejer det sig f.eks. om en ældre Forfatter, som Horats eller Montaigne, har Holberg til sin Raadighed ikke blot Klassikeren, men Noter under Teksten og eventuelt orienterende Marginalnoter. Enhver, der er vant til at læse den Slags Editioner, vil vide, hvilken Betydning Tekstens Udenværker har for Indtrykket og Udbyttet af Læsningen. Holberg var en hurtig Læser og en ivrig Benytter af det læste. Ved min Fremgangsmaade kunde jeg skildre, hvad han havde læst, medens han skrev sine Moraliske Tanker, og hvorledes han kombinerede sine Kilder med egne Ideer og selvoplevede Begivenheder til en Række mesterlige smaa Prosa kapitler, de første og hidtil bedste Essays paa Dansk. Netop fordi jeg konfronterede Holberg med hans eget Bibliotek, viste hans Misforstaaelser af Teksten og Noterne, afslørede hans utilstaaede Laan, kunde jeg med saa megen Sikkerhed fastslaa hans store Originalitet.

Alt dette Arbejde foregik paa det kongelige Bibliotek, hvis Rigdomme netop i denne Tids Litteratur er hartad udtømmelig. Det faldt mig ikke ind at ville eje Holbergs Kildeskrifter - før jeg en Dag paa en Auktion købte en laset Udgave af Boileaus Skrifter for en Krone. Den var trykt i Amsterdam 1717 og i Oktavformat. Den kom jeg til at holde meget af, for ved at sammenligne den med alle eksisterende Udgaver op til 1720 af denne franske Satiriker og litterære Lovgiver, blev jeg klar over, at Holberg højst sandsynligt har brugt netop denne udgave af Boileau. Og det er ingen ringe Ting, - for det var som bekendt Boileau, der gjorde Holberg til Diger; det var ham, han efterlignede og kappedes med, da han i Aarene

op til 1720 skrev »Peder Paars« og Skæmtedigtene. Og jeg saa, hvorledes han lod sig inspirere baade af Udgavens Kobberstik og Fodnoter.

Min næste Erhvervelse havde ogsaa Forbindelse med Holbergs tidligste digtning. En Ven af mine Holbergstudier forærede mig en lille Bog, som var trykt i Leipzig 1715 og som havde forlystet Holberg. Den var skrevet paa Latin af en kaad Professor, J. B. Mencke, og handlede om de Lærdes Humbug, De Charlataneria Eruditorum.

Fra det Øjeblik jeg stillede dette skrift ved Siden af Boileau-Bindet, var jeg leveret. Een Bog inden for en Gruppe er en Kuriositet, en Spøg, men to det er Alvor. For de udgør Begyndelsen til en Samling. I de følgende Aar, hvor Holbergstudierne fortsattes for fuld Kraft, pløjede jeg Antikvarernes Kataloger og laa paa Lur ved Bogauktioner. Min Glæde var saa stor som min Møje, da jeg en Dag fra en Auktion hos Hee slæbte hjem Rapin Thoyra's Histoire d'Angleterre, som udkom i Haag 1724-36, 13 svære Kvartbind. Slaat et af dem op og læg det ved siden af Holbergs Danmarks Riges Historie; De vil se, at dette Værk, der har været afgørende for Holbergs Maade at skrive sin Nationalhistorie paa, ogsaa er hans Forbillede i det typografiske Billede.

Men der kom dog først Fart i Indsamlingen, da jeg blev bosat i Paris for tre Aar. Bruuns trykte Fortegnelse og mine egne Lister havde jeg paa mig, naar jeg besøgte *les bouquinistes*; jeg var snart kendt med de fleste paa venstre Seinebred. Der er stadig den Charme over Antikvarboghandlernes Butikker, som tidligere fandtes i alle Boglader: man kommer ind i et bestemt Ærinde, men falder i Snak med Værten, havde jeg nær sagt, eller en af hans Kunder. Hyggelige Stunder omkring væsentlige Ting.

Jeg havde lige disputeret paa en Afhandling om Holbergs latinske Epigrammer. I denne lille Humanistgenre havde Holberg øvet sig under Indflydelse af to Mestre, den romerske Klassiker, Martial

og den lærde Englænder John Owen. Jeg vidste i hvilke Udgaver, og snart fandt jeg Martial, en velkommenteret Edition fra det foregaaende Aarhundrede. Og en Dag stod jeg ogsaa med Owens Bog i Haanden, en lille fintrykt Duodez. Eksemplaret var meget jævnt, Prisen endnu ringere. Det er den eneste af Holbergs Bøger, jeg har købt ved Kajerne; dér kan man gøre Fund af denne Slags, hvor Samlerens Begær giver Bogen Værdi; oversete Rariteter gives næppe mere.

Flere Gange traf jeg paa Daciens franske Oversættelse (1724) af Plutarks sammenlignende Biografier. For os i Dag er den uden Betydning, men Holberg er igennem adskillige Aar vendt tilbage til Plutark netop i denne Skikkelse. Mest naturligtvis, da han skrev sine egne sammenlignende Heltehistorier; da var Plutark baade Bogens litterære Forbillede og Stofkilde for flere af Holbergs Livsskildringer. De ni smaa Bind samler da heller ikke Støv paa min Reol; ofte glider mit Øje ad de Linier, som gamle Holbergs fulgte.

Montesquieu's opdigtede »Persiske Breve«, fra 1721, fik en øjeblikkelig Succes og tryktes hastigt op; da det lykkedes mig at faa Tag i det rigtige Optryk, »Lettres Persanes, Amsterdam 1730«, var det ligesom jeg saa Holberg for mig, dengang Niels Klims opdigtede Rejse spøjte i Hovedet paa ham.

Da Kildestudierne i Holberg begyndte, var det, som antydet ovenfor, Moralske Tanker, der først holdt for. Da Holberg fik fat i Montaignes »Essais«, skete der noget nyt i den danske Prosalitteraturs Historie. Intet Værk spurgte jeg ivrigere efter i Paris – vel at mærke i Pierre Costes 4. Udgave, trykt i London 1739. Flere Gange har jeg staaet med et tilgrænsende Optryk, tvivlrådigt – men altid ladet det staa, for til sidst at blive belønnet med den gode Edition, oven i Købet i et gedigent Forlagsbind fra Tiden, med Guldet endnu straalende paa Ryggen, og det haandmarmorerede Forlagspapir i usvækkede Kulører.

Næsten lige saa tilfreds var jeg, da jeg

købte et Arbejde af lignende Karakter, omend langt mindre bekendt, Le Gendre's *Traité de l'Opinion*, i Originaludgaven 1733. Jeg vidste, at Holberg havde flittig øst heraf til sine Epistler. Men min Fornøjelse svandt, da jeg selv kom til at arbejde mere indgaaende med Epistlerne og opdagede, at Holberg har brugt tredie ændrede Udgave fra 1741. Mit Eksemplar er forsynet med et interessant Superexlibris, Præsident Bouhiers Vaaben, det er vistnok stadig nogle kønne Tomer – blot ikke i mine Øjne; bruger jeg dem hjemme til foreløbig Orientering, er det uden Venlighed og Fortrolighed. Saaledes kan det altsaa gaa til, i min Bibliomani, at Førstedudgaver helt taber Farven blot ved Tankan om en eller anden senere Udgave.

Paa sine ældre Dage læste Holberg villigt Græsk – dog helst med en latinsk Snydeoversættelse ved Siden. En saadan er der i den af hans Sofokles-Udgaver, Heidelberg 1597, 8°, som jeg købte i Paris, hvor der var et vældigt Forraad af ældre Klassikerudgaver. Holberg havde to Thukydid'er, en i Folio og en i Oktav. Jeg fik dem begge. Den sidste indeholder blot en latinsk Version, medens den første har baade en græsk og latinsk Tekst. Denne Folioudgave er mig en Skat, en smuk Renaissanceudgave, besørget af den lærde Bogtrykker Henri Estienne, Paris 1564. Foran og bagpaa det brune Skindbind staar Arabesker og franske Liljer i Guld med Trykaaret i Hjørnerne.

Ryg og Hjørner var slemt medtagne, da jeg købte Bogen. Men jeg gik op til min gode Hjælper, Monsieur Perreau, i Rue des Canettes, ved Saint-Sulpice Kirken. Det var en af disse ægte og ærlige Haandværkere, som man ikke behøver at spørge forud om Prisen: »Det kommer an paa, hvor lang Tid det vil tage at gøre den i Stand«. M. Perreaus snævre Hybel var et Hospital for gamle, svage Bøger. Saadan maa han selv have følt det, for da han saa denne Bog, konstaterede han fagligt og kønt: »Il est très malade«. Da jeg et par Uger senere hentede min Thukydid, var denne ikke til at kende igen; med gam-

melt Læder, Klistet og lidt Guld havde den omhyggelige Bogbinder givet den næsten 400 Aar gamle Bog sin Ungdom tilbage.

Ja, naar Udgaven er den forønskede, fører Samleren en bibliofil Glæde ved Eksemplaret, som gaar langt ud over det videnskabelige Formaal, Rekonstruktionen af Holbergs Samling. Det sker for mig, naar jeg ser paa »Tutte le opere di Nicolo Machiavelli«, 1550, og endnu mere, naar jeg benytter »CEuvres philosophiques de Mr. de la Mettrie«, Amsterdam 1752, en Bog, som Holberg saa at sige har anmeldt i sidste Bind af sine Epistler. Her, hvor alle Fordringer til Teksten er opfyldt, kan jeg frit fryde mig over det yndige Maroquinbind, de fine Stempler, der kanter Bindets Indersider, det ciselerede Guldsnit. Indbindingen er engelsk Arbejde, »Bound by R. Riviere« staar der. Det stemmer med, at det øverste af tre Exlibris er engelsk, nedenunder har en Tysker sat sit og paa næste Blad har en Franskmand placeret sig. Bogen har vandret vidt, som La Mettries dristige Tanker gjorde det.

Jeg kom hjem fra Paris, og der gik færre Fisk i mit Net. Jeg nævner her kun en enkelt Fangst. Gennem flere Aar havde jeg, under Arbejdet med min Udgave af Holbergs Epistler, haft Følelsen af, at der i Holbergs Bibliotek har staaet et Konversationsleksikon. Til sist havde jeg samlet et betydeligt Materiale, Stof, der maatte hidrøre fra et Opslagsværk. Jeg foretog en rationel Gennemgang af Det kgl. Biblioteks imponerende Forraad af de nu længst forældede Encyklopædier paa forskellige Sprog, idet jeg i dem alle slog efter paa bestemte Stikord. Snart var Sagen klar: Holberg havde udskrevet Chambers' Cyclopædia, et vældigt værk paa Engelsk, der kom første Gang 1728, og som er optrykt adskillige Gange. Kort efter erhvervede jeg hos en københavnsk Antikvar en Udgave, der er kommet efter Holbergs Død, men som indeholder hele den Tekst, Holberg har kunnet kende, og som derfor gør stor Nytte ved indledende Undersøgelser.

Det har endnu ikke kunnet afgøres, hvilken Udgave Holberg selv har haft.

I de samme Aar han tumlede med Chambers' Folianter, laa Pierre Bayle's næsten uafbrudt opslaaet paa hans Bord. Den gamle Holbergs Livbog, Bayle's inspirerende Dictionnaire historique et critique har jeg ejet i en Del Aar, men – Ak! – ikke den troisieme Edition, 1720, som jeg, med stor sandsynlighed, har kunnet vise var Holbergs. Der er for Samleren stadig hede Ønsker at faa opfyldte –.

Det fremgaar af alle Oplysninger om Holbergs Bogsamling, at det var et Brugsbibliotek. Det »befatter ikke uden tilforladelige Bøger, som jeg udi mine Skrifter kand citere«, siger han i Begyndelsen af Epistel 216. Theodori Bibliotek, det er hans eget. Det er da *mit* bibliofile Paradoxs, at jeg samler paa dette praktiske Bibliotek, men udvælger Bøgerne efter saa strenge Kriterier for Format og Trykkested, at man skulde tro, jeg var Biblioman som N.N. Eksemplarernes Tilstand, Trykkets Tydelighed og Indbindingen, er mig ikke magtpaaliggende, men Skæbnen har villet, at jeg har maattet købe nogle af Holbergs Brugsbøger i et kostbart Udstyr, som han aldrig vilde tillade sig, men som glæder min Haand og mit Øje. Den sparsommelige Baron vilde nok ikke være helt tilfreds, hvis han fik set vort fælles Boghjørne.

F.J. Billeskov Jansen
(Først trykt i *Berlingske Aftenavis* 11. februar 1949.)

P.S. for Holberglesere

Arbejdet med Holbergs bibliotek har især sat sig spor i disse skrifter og udgaver ved F.J.B.J.

Holberg som Epigrammatiker og Essayist I-II 1938-39.

Holberg ved Arbejdsbordet i en Introduktion til de danske Epistler i Holberg Blanding 1946.

Nye Studier i Holberg ved Arbejdsbordet i Danske Studier 1954.

L. Holberg Moralske Tanker 1943.

Epistler I-VIII 1944-54 og Holbergs værker i tolv bind 1969-71.

Program for Gammelsoraner- idrætsdage 1990

Fodbold:

Søndag den 2/9 kl. 13,00 v/ T. Erntgaard.

Cricket:

Søndag den 23/9 kl. 10,00 v/ O. Ancker.

Volleyball:

Søndag den 23/9 kl. 13,00 v/ G. Gjedsted.

Basketball:

Søndag den 30/9 kl. 13,00 v/ H. Tarp.

NB! Cricket tilmelding kan også ske til
Fl. Balstrup.

*senest 5 dage før idrætsdagen, og mærkes
idrætsdag.*

Tilmelding:

Fodbold

Cricket

Volleyball

Basketball

Navn: _____

Årgang: _____

Adresse: _____

Tlf.: _____

Sendes til:

Sorø Akademis Skole
Akademigrunden 7
4180 Sorø

Soransk Samfunds årsfest lørdag den 13. oktober 1990

Program:

Kl. 17,00 samles deltagerne i kirken.

Kl. 17,15 Orgelkoncert ved Knud Vad og Chorus Soranus. Derefter festtale i fest-salen.

Kl. 19,00 Souper med rødvin og kaffe.

Kl. 21,30 Dans til kl. 01,00.

Pris for deltagelse er 250,- kr. for seniorer og 150,- kr. juniorer (1983-89).

Alle ledsagere betaler 250,- kr.

Tilmelding inden den 20. september til *Finn Harlang*, Dronningens Tværgade 30, 1302 København K., ved at sende en check eller indbetale på postgiro 4 00 17 10.

Husk at opgive årgang af hensyn til bordplanen. Hver deltager kan kun medbringe én ledsager. *Dette gælder også deltagere i dansen.*

Påklædning: Festdragt.

Deltagerantallet er begrænset til 150 deltagere. Der udsendes adgangskort med bordkort senest 2 dage inden festen. Kun indehavere af disse kan deltage i mid-dagen.

Lokal deltagelse i dansen. Gamle soranere, der ønsker at komme til kaffe og dans kl. ca. 22, er velkomne. Der vil blive billetsalg ved indgangen. Kr. 50,- pr. deltager incl. kaffe og 2 øl/vand.

NB! Finn Zieglers Orkester spiller op til dansen.

»Dilla Dillekula«
DEJLIGE SORØ
 Venlig hilsen
Antik
BEHRENS
 Absalonsgade 19 - 4180 Sorø - Tlf. 03 63 53 52
 Hyggelige værelser udlejes.
Bo godt og billigt i Sorø

Kr. 150.00

incl. morgenmad pr. person pr. dag.

Frokosttalere

September: Ingen.

Oktober: Udgivelse af 'Fra Tugtens Tid'.

November: Museumsinspektør Thorkild Kjærgaard (S 1963) om Det nationalhistoriske Museum på Frederiksborg og om de genstande i museets udstillinger og magasiner, der har særlig interesse for Soranere. (Jeg beklager dybt, at Thorkilds titel og efternavn var forkeret i annonceringen i juni-nummeret; og så er han endda bror til en af mine klassekammerater!).

December: Bogauktion, nærmere oplysning følger.

Renovering af Akademiets bygninger

Klosterporten har her i foråret fået et splinternyt rødt tegltag.

Rektorgården og Gymnasiets bagbygning har fået repareret tagene og isoleret dem. Sovesalene derovre er nedlagt og erstattet af værelser, og den gule Sorøfarve

på ydervæggene er frisket op. Der er mulighed for, at man allerede i år begynder at pudse Hovedbygningen hvid.

»Vængets« tag og facader får også en kærlig hånd i år.

Tagene på det ny alumnats fem lærerboliger, som har voldt besvær siden 1960 er nu lagt om igen med anvendelse af en del af de tidligere teglsten.

Bliktaget på »Ridehuset« (den gamle gymnastiksal) trænger stærkt til at få et tegltag. Da der ikke spilles cricket mere på Store Plads, har bliktaget ikke noget formål mere, og æstetisk ville det være en stor gevinst med røde tegl, som der jo er på omklædningsrummet og sløjdsalen.

Fyns afdeling

Soranersamfundets Fyns afdeling havde indkaldt til batøksammenkomst den 27/5-90, og ved den lejlighed indfandt sig 12 gamle soranere, adskillige med damer, på Jane og Knud Thybo's sommerresidens på Langø. Af de mødte soranere var i øvrigt 3 damer.

Vejret var ikke det bedste, og måske for at holde varmen, skyndte flere tidligere års pave Flemming Borch sig med at prøve at genvinde titlen. I løbet af ca. et kvarter havde han fældet så mange kæppe, at det talte til pavetitlen. Det syntes alle nu var for lidt sjov at have ud af dagen (når det skulle være batøksammenkomst), og efter forskellige forslag vedtog vi at

SUZUKI
 Salg - Service
 Aut. -forhandler
NIELS THIELE
 Automobileer
STENLØSE
 Tlf. (02) 17 00 72

prøve en gang til. Det hjalp ikke, for Flemming blev igen pave og endda i løbet af samme korte tidsrum. Så måtte alle overgive sig, og vi gik indenfor for at spise medbragt mad og nyde trøstbajere, som FAXE havde bidraget til, broderligt sammen med ALBANI. Under frokosten var der sædvanlig generalforsamling med Løye som dirigent. Generalforsamlingen blev gennemført i god ro og orden, selv om han ikke havde arvet tidligere års dirigents attribut - en stor kniv. Til bestyrelsen var der genvalg. I mellemtiden var vejret blevet meget bedre, og vi kunne sidde ude for at drikke kaffe, indtil vi langsomt sivede hjem efter en god sammenkomst.

Erik Lind (S 31).

Frokost 7. juni 1990

Det var et lidt ynkeligt møde, det vil sige ikke de fremmødte, men at der kun kom fem!

Deltagerne var: Æresmedlem *Dan Fik '27; Jørgen Tholl '33; Poul Andersen '60; Peter Reinhard '87; Ann Sørensen '88.*

Vi blev placeret ved et lille bord, medens det opdækkede til 20 personer stod gabende tomt. Med *Dan Fink* som centrum gik samtalen livligt, og mange emner blev debatteret. Spøg og skæmt vekslede med alvorlige emner - kun kunne man have ønsket, at flere havde deltaget!

Tholl.

Jesper Carlsen (S 73) er blevet ansat som amanuensis ved Det Danske Institut i Rom for en periode af 3 år. Han er historiker og har skrevet flere bøger og artikler om det gamle Rom.

Overtandlæge Jens Christian Nicolai Jensen (R 06)

født 14. august 1889 i San Francisco, søn af fiskeriforpagter Niels Jensen Næsbyholm og Marie Jensen, gift 5. december 1926 med Gunhild Petersen, født 22. februar 1900 i Tyvelse.

Han blev optaget i 1. real 1902, tog re-

aleksamen i 1906, tandlægeeksamen i 1909, havde assistentpladser i Danmark 1909-15, fik jus practicandi i 1911, havde praksis i Ringsted 1917-35 og i Glumso 1935-47, var overtandlæge ved Den Danske Brigade og Det Danske Kommando i Tyskland 1947-58 og havde praksis i Hals fra 1958-70, hvorefter han flyttede tilbage til Glumso og døde der 9. juni 1990, 100 år gammel.

Christian Jensen var til sin død medlem af Soransk Samfund. Det er sjældent, at en gammel soraner bliver 100 år, så vidt vides, har der hidtil kun været én, nemlig *Hans Elving* (R 1890).

Red.

Soranske dødsfald

NIELS KRISTIAN HERMANSEN (S 42)

7. februar 1922 - 7. juli 1990

C. C. ANDERSEN (S 14)

25. februar 1896 - 17. juni 1990

NIELS LUNN (S 30)

3. december 1910 - 13. juni 1990

SVEND ERIK KOCK SØRENSEN (1934)

11. august 1918 - 11. maj 1990

NIELS EMIL SIMONSEN (1930)

19. december 1914 - 15. juli 1990

JENS CHRISTIAN NICOLAI JENSEN (R 06)

14. august 1889 - 2. juli 1990

Runde fødselsdage i september 1990

1. Pastor emer. Ditlev Christensen (f. 10, S 29), Amager Fælledvej 26, 4. tv., 2300 København S.
2. Ing. Knud Riis-Olsen (f. 20, S 40), Filétvej 1, Bryn, Oslo, Norge.
4. Jens Juel Wibolt (f. 20, '38), Hudson Street, Vancouver 113, B.C., Canada.
6. Læge Poul K. Glaven (f. 00, S 20), Bykildevej 5, 2. th., 2500 Valby.
8. O.læge Knud Ellebæk-Jensen (f. 10, S 29), Lyngvej 2, 7200 Grindsted.

9. Cand. oecon. Ole Grell (f. 30, S 48), Solbærvænget 25, 2880 Bagsværd.
10. Fhv. savværksbest. Henning Jørgensen (f. 20, R 37), Syrenvej 25, 4840 Nørre-Alslev.
10. Fru Marie Munck-Thomsen (f. 1895, R 11), født Bonnesen, Hyldevej 3, Marielyst pr. 4873 Væggerløse.
11. Læge Christian Kruse (f. 20, S 38), Holtevej 3, 8000 Århus C.
11. Kt.chef Paul Friis Lambrethsen (f. 05, R 22), Lindevangsvej 7, 3460 Birkerød.
12. Lektor Svend Nielsen (f. 10, S 29), Platanvej 22, Hasseris pr. 9000 Aalborg.
13. Bogholder Einar Petersen (f. 10, R 26), Byleddet 18, 4600 Køge.
14. Flemming Estrup (f. 30, R 48), ska. B. P. 50, N'Douai, Elfenbenskysten.
14. Kommandørkapt. Henrik Will-Jørgensen (f. 20, S 39), Engbakkevej 4, 8800 Viborg.
15. Eksp.sekr. Ove Bjørn Andersen (f. 20, S 38), Buegården 9, 2880 Bagsværd.
15. Læge Axel G. Beck (f. 10, S 28), Dronn. Sophies Vej 72, 2., 4000 Roskilde.
15. Lærer Jens Villum Larsen (f. 30, S 49), Lundegårdsvej 27, Vesterhave pr. 4736 Karrebæksminde.
15. Lærer Viggo Pedersen (f. 30, S 50), Molsvej 78, Egens pr. 8410 Rønde.
15. Trafikflyver Peer W. Wollenberg (f. 40, S 60), Rensdyrvej 7, 4390 Vip-perød.
16. Ass. Henrik Larsen (f. 30, '46), Ny-gårdsvej 14, 2000 Frbg.
20. Vicekt.chef Erik Stenersen (f. 20, S 39), Mikkeltorg Park 7, 1., th., 2980 Kokkedal.
20. Farvehandler Svend Sørensen (f. 10, '26), Lindevej 18, 4140 Borup.
21. Tandlæge Pia Frandsen (f. 15, S 35), f. Wille Jørgensen, Vodroffs Tværgade 8,5., 1969 Frb. C.
21. Forstkandidat Bent Hagemann (f. 40, S 60), Søkervej 15, 9491 Pandrup.
22. Jan Michael Asmussen (f. 40, S 60), Baldersgade 61, 2200 Kbh. N.
22. Sekr. Jochum Rosendahl Holm (f. 10, S 29), Vestbanevej 14, 2500 Valby.
23. Civ.ing. Søren Gundersen (f. 10, S 29), 29 Upland Ave., San Carlos, Cal. 94070, USA.
24. Viceskoleinsp. Niels Juul (f. 30, S 50), Hviddingvej 62, 2610 Rødovre.
24. Advokat Niels-Ultik Kopp (f. 40, R 58), Ny Kongensgade 20, st. tv., 1557 Kbh. V.
27. Iwan Stausgaard (f. 30, R 48), Lower Mud River Rd. 552, Prince George, B.C., Canada.
29. Tandlæge Knud Hauerslev (f. 05, R 23), Finsensvej 44 C, 2. tv., 2000 Frb.
30. Red. Jens Dreyer (f. 30, S 49), Dronn. Tværgade 41, 1302 Kbh. K.

MEDLEMSKONTINGENTET

er af generalforsamlingen fastsat til kr. 100,- i 1990. For medlemmer fra og med årgang 1982 samt for medlemmer, der er fyldt 67 år, dog kun kr. 65,-.

Soransk Samfunds kasserer:

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30
1302 København K.
Telefon 33 13 86 66
Postgiro 4 00 17 10

Kontingent m.v.

SOR-data
Soransk Samfund
Dr. Tværgade 30
1302 København K.
Kontingent:
giro 3 27 13 07

OBS – Årgang 89 er kontingentfri.

Henvendelse vedrørende SORANSK SAMFUND

stiles til:
Formanden, borgmester Ib Juul
Herlev Rådhus, Bygaden 90
2730 Herlev
Telefon 42 94 06 33

SORANERBLADET: Redaktion

Svend Ranvig
Kongebrovej 28
4180 Sorø
53 63 08 57 (bedst 18-19)

SORANERBLADET: Administration

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30, 1302 Kbh. K.
Tlf. 33 13 86 66 – Fax. 33 93 86 66

Sorø Bogtrykkeri APS

Alleen 9, 4180 Sorø
Tlf. 53 63 05 75 – Fax. 53 63 51 75

Adressændringer og re-
klamationer rettes i Skan-
dinavien til det lokale
postkontor.

02079 1227 00
LYNGE MARGRETHE HESS

HESSVEJ 10
7120 VELLE ØST

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

4300 HOLBÆK

Hovedvej 4
53 43 41 22

4400 KALUNDBORG

Slagelsevej 162
53 51 11 66

4500 NYKØBING Sj.

Autogården
53 41 11 22

LYNGE & SØN A/S

INTERNATIONALT ANTIKVARIAT

SILKEGADE 11 - DK
1103 KØBENHAVN K.
TELEFON (01) 15 53 35

Sorø Akademis
Skovdistrikt

Telf. 53 63 01 25

**ADVOKAT
CENTRET**

AHLGADE 49
4300 HOLBÆK

Steen Harrsen
Møderet for Højesteret

Michael Abel
Møderet for Landsret

Jens Klokhøj
Møderet for Landsret

Finn Jørgensen
Møderet for Landsret

Palle Andersen
Møderet for Højesteret

Telefon 53 43 44 45 · Fax 53 43 01 12 · Giro 3 03 81 81